

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

7. potępia ten akt przemocy i wszelkie inne akty przemocy i zastraszania, wymierzone w swobodne wykonywanie zawodu dziennikarza i wolność wypowiedzi; podkreśla, że wszystkie osoby przywiązane do idei otwartego i demokratycznego społeczeństwa oraz do dążenia do pokoju wszędzie na świecie powinny priorytetowo traktować bezpieczeństwo dziennikarzy, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ S/RES/1738 (2006) jednogłośnie przyjętą w dniu 23 grudnia 2006 r.;

8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. WPZiB, rządów i parlamentom państw członkowskich, przewodniczącemu Narodowej Autonomii Palestyńskiej, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej i sekretarzowi generalnemu ONZ.

P6_TA(2007)0171

Filipiny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie Filipin

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie niezależnej komisji do zbadania zabójstw dziennikarzy i działaczy, której przewodniczył sędzia Jose Melo (komisja Melo), wydane dnia 22 lutego 2007 r.,
- uwzględniając wstępne sprawozdanie Philipa Alstona, specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie pozasądowych, przyspieszonych lub samowolnych egzekucji,
- uwzględniając oświadczenie Martina Scheinina, specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie propagowania i ochrony praw człowieka i wolności podstawowych w warunkach walki z terroryzmem, z dnia 12 marca 2007 r.,
- uwzględniając obietnice, jakie złożył rząd Filipin wspólnocie międzynarodowej przed wyborem do Rady Praw Człowieka ONZ,
- uwzględniając konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania z 1984 r., ratyfikowaną przez Filipiny w dniu 18 czerwca 1986 r., oraz pierwszy i drugi protokół fakultatywny do tej konwencji, zezwalające odpowiednio na zgłaszanie indywidualnych skarg oraz na wizyty niezależnych organów w miejscach, gdzie przebywają osoby pozbawione wolności,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję ONZ w sprawie ochrony osób przed wymuszonym zaginięciem z 2006 r.,
- uwzględniając wybory do Kongresu oraz wybory lokalne na Filipinach planowane na 14 maja 2007 r.
- uwzględniając wspólne oświadczenie współprzewodniczących 16. konferencji ministerialnej UE-ASEAN z dnia 15 marca 2007 r.,
- uwzględniając spotkanie ministrów spraw zagranicznych w ramach dialogu Azja-Europa planowane na 28-29 maja 2007 r. w Hamburgu,

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

- uwzględniając deklarację prezydencji w imieniu Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie całkowitego zniesienia kary śmierci na Filipinach,
 - uwzględniając krajowy dokument strategiczny Komisji Europejskiej oraz krajowy program orientacyjny na lata 2005-2006 dla Filipin,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Filipin,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ostatnich latach na Filipinach dramatycznie wzrosła liczba zabójstw na tle politycznym, a sytuacja w zakresie praw człowieka w tym kraju daje powody do poważnego niepokoju,
- B. mając na uwadze, że Karapatan, lokalna organizacja zajmująca się prawami człowieka, odnotowała od 2001 r. 180 wymuszonych zaginięć i ponad 800 zabójstw, w większości dokonywanych przez niezidentyfikowanych, uzbrojonych bandytów,
- C. mając na uwadze, że większość zabitych (osoby takie jak członkowie partii opozycyjnej, księża, przywódcy społeczni, rolnicy, dziennikarze, prawnicy, działacze na rzecz praw człowieka, członkowie związków zawodowych lub po prostu świadkowie pozasądowych zabójstw) została oskarżona przez przedstawicieli rządu o działanie jako „organizacje frontowe” nielegalnych grup zbrojnych oraz terrorystów,
- D. mając na uwadze, że prezydent republiki Filipin Gloria Macapagal-Arroyo powołała powyżej wspomnianą komisję Melo oraz oddziały specjalne policji na szczeblu krajowym w celu niezwłocznego zbadania sprawy zabójstw i pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców tych czynów,
- E. mając na uwadze, że zarówno wnioski komisji Melo, jak i wyniki śledztw przeprowadzonych przez specjalnego sprawozdawcę ONZ w sprawie egzekucji prowadzonych w trybie pozasądowym, przyspieszonym i arbitralnym wskazują na udział filipińskich sił zbrojnych w tych zabójstwach politycznych oraz mając na uwadze, że ataki rzadko kończą się postawieniem zarzutów, aresztowaniem lub oskarżeniem morderców,
- F. mając na uwadze, że zalecenia komisji Melo obejmują: stworzenie niezależnej cywilnej agencji śledczej, uprawnionej do egzekwowania nakazów aresztowania i rewizji, szkolenie prokuratorów, stworzenie specjalnych sądów do rozpatrzenia tych spraw, ulepszenie programu ochrony świadków, zwiększenie możliwości śledczych policji oraz szkolenie wstępne i doszkalanie sił bezpieczeństwa,
- G. mając na uwadze, że w następstwie zaleceń komisji Melo prezydent Arroyo ogłosiła 6-punktowy plan powstrzymania pozasądowych zabójstw, zawierający nakaz rozszerzenia i wzmocnienia programu ochrony świadków przez departament sprawiedliwości, wniosek do sądu najwyższego o stworzenie specjalnych sądów rozpatrujących sprawy oskarżonych o zabójstwa na tle politycznym lub ideologicznym, do AFP o wydanie nowego dokumentu w sprawie odpowiedzialności hierarchicznej oraz do departamentu sprawiedliwości oraz do departamentu obrony narodowej o koordynację działań wraz z niezależną komisją Melo ds. praw człowieka, a także polecenie, aby departament spraw zagranicznych złożył formalny wniosek do Unii Europejskiej, Hiszpanii, Finlandii i Szwecji o przesłanie śledczych w celu pomocy w pracach komisji,
- H. mając na uwadze, że ostatnie środki antyterrorystyczne podjęte przez rząd dają powód do poważnego niepokoju, gdyż w oparciu o te przepisy może dojść do naruszenia praw człowieka osób pozbawionych wolności,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem liczby zabójstw na tle politycznym, jakie miały miejsce w ostatnich latach na Filipinach oraz wzywa władze Filipin do przeprowadzenia niezbędnych śledztw w sposób sprawny, dokładny i przejrzysty oraz do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności;
 2. stanowczo potępia zabójstwo Siche Bustamante-Gandinao, aktywnej działaczki na rzecz praw człowieka, która została zamordowana kilka dni po złożeniu zeznań przed specjalnym sprawozdawcą ONZ w sprawie egzekucji prowadzonych w trybie pozasądowym, przyspieszonym i arbitralnym, i wyraża zaniepokojenie brakiem jakiegokolwiek policyjnego śledztwa w tej ważnej sprawie;

Czwartek, 26 kwietnia 2007 r.

3. jest zdania, że przyjęcie ustawy o bezpieczeństwie publicznym z 2007 r., która wejdzie w życie w lipcu 2007 r., może jeszcze bardziej zwiększyć liczbę przypadków naruszenia praw człowieka ze strony sił bezpieczeństwa, ponieważ umożliwi ona aresztowanie bez nakazu i samowolne zatrzymanie na okres do trzech dni; w związku z tym wzywa rząd Filipin do podjęcia konkretnych środków ochronnych w celu uniknięcia przypadków pogwałcania praw człowieka, jakie mogą wynikać ze stosowania tej ustawy;
 4. potępia ataki na legalne grupy opozycyjne i wzywa władze do powstrzymania się od zarzutów dotyczących zмовы między pokojowymi grupami opozycyjnymi a nielegalnymi grupami zbrojnymi;
 5. z zadowoleniem przyjmuje powołanie komisji Melo oraz jej wnioski, ustanowienie oddziałów specjalnych policji (Task Force Usig) oraz deklarację prezydent Arroyo z dnia 30 stycznia 2007 r. o nietolerowaniu naruszeń praw człowieka, które stanowią pierwszy krok;
 6. wzywa rząd filipiński do podjęcia środków w celu położenia kresu zastraszaniu i dręczeniu świadków w trakcie śledztw w sprawie zabójstw oraz do zapewnienia prawdziwie skutecznej ochrony świadków; podkreśla również konieczność zaprzestania działań zachęcających do przemocy wobec niektórych grup politycznych i grup społeczeństwa obywatelskiego oraz przywrócenia normalnych mechanizmów odpowiedzialności, kontrolujących naruszenia ze strony rządu; w związku z tym w szczególności wzywa filipińskiego rzecznika praw obywatelskich do poważnego potraktowania swojej konstytucyjnej roli i podejmowania działań w związku z pozasądowymi zabójstwami przypisywanymi funkcjonariuszom publicznym;
 7. pozytywnie odnosi się do 6-punktowego programu rządu, mającego na celu położenie kresu zabójstwom politycznym; podkreśla jednak, że rząd Filipin musi wykazać się rzeczywistym zaangażowaniem w wykrywanie sprawców tych zabójstw oraz gotowością do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności, w tym również przedstawicieli sił bezpieczeństwa; zauważa, że jak dotąd większość dochodzeń policyjnych była prowadzona wadliwie;
 8. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez prezydent Arroyo w dniu 24 czerwca 2006 r. ustawy znoszącej karę śmierci na Filipinach (ustawa nr 9346 zwana „ustawą w sprawie zakazu orzekania kary śmierci w Filipinach”); ponadto wzywa władze Filipin do ratyfikacji nowoprzyjętej konwencji w sprawie wymuszonych zaginięć oraz do przyjęcia przepisów wykonawczych;
 9. wyraża zaniepokojenie, że atmosfera bezkarności ma destrukcyjny wpływ na zaufanie publiczne do państwa prawa oraz że zabójstwa stwarzają sytuację, w której ludzie na Filipinach nie mogą swobodnie korzystać ze swoich praw do wyrażania poglądów politycznych i stowarzyszania się;
 10. apeluje do prezydent Arroyo o podjęcie niezwłocznych działań w celu zapobieżenia dalszej eskalacji przemocy przed i w trakcie nadchodzących wyborów;
 11. wzywa rząd Filipin do zagwarantowania bezpieczeństwa osób ubiegających się o ponowny przydział ziemi w ramach kompleksowego programu reformy rolnej oraz do przyspieszenia wprowadzenia w życie programu reformy krajowej w celu likwidacji jednej z głównych przyczyn przemocy na tle politycznym;
 12. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji dotyczącą pomocy rządowi Filipin w śledztwie w sprawie pozasądowych zabójstw poprzez wysłanie grupy ekspertów;
 13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie ds. praw Człowieka ONZ, rządowi państw członkowskich ASEAN oraz rządowi i parlamentowi Filipin.
-